

אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל

אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, הַצְּבִי יִשְׂרָאֵל - יְדוּעַ מֵעֲלָתָהּ כִּי רַבָּה כַּמְבֹאֵר בַּזֶּהר הַקָּדוֹשׁ וּבִשְׂאֵר
סִפְרֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר יִבְחַר בּוֹ ה' יִקְרִיב אֵלָיו לַחֲזוֹת בְּנַעַם ה' וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ.
וְצָרִיךְ כָּל אָדָם שִׁיְהִי עֵינָיו וְלִבּוֹ שֶׁם כָּל הַיָּמִים עַל דֶּרֶךְ הַכְּתוּב צְמָאָה נַפְשִׁי לְאֱלֹהִים
לְאֵל חַי מְתִי אָבָא וְאֶרְאָה פְּנֵי אֱלֹהִים (תהילים מ"ב) וּבְכֵן יִשְׁתַּדֵּל בְּכָל עֵז לְקַבֵּעַ דִּירָתוֹ

בארץ ישראל רק יפקח עיניו תחלה שלא לבוא להיות תוהה על הראשונות ושלא להצטרף לחזר ולצאת. וגדר לזה שלא לילך אלא לעת זקנה לאחר שתדל מהיות לאשתו ארח כנשים ואינה יולדת. ולא יוליך עמו ילדים בנים או בנות ואם הרחיב ה' את גבולו יוכל להוליך בת שהיא מוצאת ונצול הימנה אבל בן לא יוליך כלל שמתרבה הטף ולא ידע מה ילד יום והן אמת שאוירא דארץ ישראל מחכים אבל לפי מה שענינו הרואות קשים מזונותיו של אדם בארץ ישראל ועל הרב הם נצרכים לצאת עד שחוטפים השליחות של מצוה לצאת קרית חוצות כעשר שנים או יותר וחי צער יחיו הם ונשותיהם יותר מהם.

ורבה רעת עוברי דרכים לגוף ולנפש כידוע לא כן היושבים בחוץ לארץ מוצאים כדי פרנסתם במקומם וכשילכו זקן וזקנה כאשר יאות יוכלו להיות שם בשיבה טובה ואפלו אם חיי צער יחיו לחיים טובים יחשב לפי רב הטובה.

ומצוה גדולה על הבנים להשתדל בכל מאדם ובכל נפשם למעבד נח רוחא לאביהם ולאמם להסיעם לארץ ישראל כי כבוד זה גדול מאלפי זהב וכסף. וכן איש את אחיו יעזרו ברב עז ותעצומות אם אח בין האחים רוצה לקבץ דירתו בארץ ישראל מה טוב ומה נעים שבת אחים עזרתה לו, כי אחיו בשרו הוא וכתוב ומבשרך אל תתעלם (ישעיה נ"ח) וגדול המעשה.

ובאשר רעות רבות הנגררות מהיות פקיד ומרשה מהולכי ארץ ישראל משום דצריך לדון עם אחרים בדינא ודינא על ריב לא לו ולפעמים יצטרך לתן למוט רגלי האיש אשר הוא מתמוטט קצת ומה לו לאדם ולצרה הזאת הן אמת כי מצוה רבה היא וכל ערום יעשה בדעת ואם יוכל להשטט במקום שיש אחרים הנה מה טוב ואם לאו ידע את אשר יעשה ואת הדרך אשר ילך בה, ויתנה באפן שיהא קרוב לשכר ורחוק להפסד וכל האמור בענין הוא לאיש זר אבל האח הוא עצם מעצמיו ובשר מבשרו, על כן חובה מטלת על אחיו להיות בעזרו ואי אפשר לומר ונקה.

ומהיות טוב למי שהרחיב ה' את גבולו שלא ימנע מלסיע ביד הולכי ארץ ישראל כיד ה' הטובה עליו, בין בשעת הליכה בין לשלח להם מנות, ולמצוה רבה יחשב. והן אמת כי לכאורה נראה כי לא יפה עושים ההולכים מעיר לעיר ומכבידים על הקהלות כדי שיסיעום ללכת לארץ ישראל ומרגני אנשי אבתריהו באמר מי בקש זאת מידם שיכבידו על אחרים כדי לילך לארץ ישראל אם אין להם משלהם לא ילכו הרי כמה גבירים כמה רבנים גאוני עולם מנותחם כבוד בחוץ לארץ ואם גדולה מצוה

זו ממצות לולב וכדומה מתרי"ג מצוות דאורייתא ואף על פי כן מי שאין ידו משגת אינו מחייב ואינו חוזר על הפתחים בשביל לקימה, כי באמת אמרו חשב אדם לעשות מצוה ונאנס ולא עשאה מעלה עליו הכתוב כאלו עשאה (ברכות ו), ואמרו עשה שבתך חל ואל תצטרך לבריות (שמעוני, דברים).

ואם הוא איש נגוע מכה אלקים ומענה אשר מצאוהו רעות רבות וצרות אין הכי נמי שההליכה לארץ ישראל היא צרך לו להפיג צערו ולרטייה למכתו אבל בלאו הכי היה נראה דלאו שפיר עבדי ואין מקום לרחם עליהם אבל מאחר שאנו רואים שאין הכל עושים כן רק יש אחד מעי"ר אשר נעור רוחו ונפשו אותה ויעש זה לך אות כי מה היתה לו שמים זכו לו ורגלוהי דבר אנוש אינון ערבין ביה לאתר דמתבעי תמן מובילין[רגליו של אדם ערבין להוליכו למקום שמבקש שם] יתיה וראוי לסיעו בכל עז לעשות רצון אבינו שבשמים.

וכבר כתבו הפוסקים כי מה שאמרו בעצם עניי עירך קודמין הוא על עניי ארץ ישראל כי הם הנקראים עניי עירך באמת, והם יושבים שם כתרנגולים בלוליהם אינם יכולים להרויח ואין בנמצא כל כך מי שירחם עליהם ועיניהם תליות על יושבי חוץ לארץ בין לאגרות לדעת את שלום קרוביהם בין על מנת להחיות את נפשם ולשמח את לבם וצדקה וחסד, גדול עושה הכותב להם והשולח להם מתנות אם מעט ואם הרבה, איש כמתנת ידו כברכת ה' אשר נתן לו למצוה רבה יחשב

וטוב לגבר כשכותב לעיר אחרת שיכתב ויזכיר את כל הנמצאים אתו מיושבי אותה העיר כי לפעמים יארע שעל ידי אגרתו ידעו אחרים משלום קרוביהם וישמח לב אמללים וישא ברכה מאת ה' ומבני אדם ומצותו עומדת לעד.

ועקר הליכת ארץ ישראל היא לתקון הנפש והרות תשוב אל האלקים אשר נתנה כמו שנתנה והנשמה תהלל יה כי קדשת המקום והמנוחה מטרדות הזמן הוא סיוע גדול לענין זה. הגה כי כן מי שיזכה לילך שם קדוש יהיה פרוש יהיה ואף אם הרחיק ה' את גבולו לא יתענג בדרך נפשו רק חיי צער יחיה ובדרכי התשובה יתנהג ובכל דרכי החסידות ומי שאינו בקי ילך אצל חכם וילמדנו, ינחנו במעגלי צדק והיה צדק אזור מתניו והיא מצטמק ויפה לו, ויוציא מגופו ויכין לנפשו ויזהר בכל עז לקיים מצוות התליות בארץ בכל נפשו ובכל מאדו כי זה כל פרי ישיבת ארץ ישראל. וכבר אסף איש טהור הרב בעל ספר חרדים בסופו כל מצוות התליות בארץ.

וידוע כי החוטא בארץ ישראל ענשו כפול מהחוטא בחוץ לארץ כי היכל ה' הוא, על כן כל בעל נפש יחוס על נפשו ולילה כיום יהיה דבק בה ובתורתו אל יתן

דמי לו וכפר עליו מאשר חטא על הנפש כל ימי חייו כי עת לחננה, ולהתרחק מן
 הבטלה הרחק מאד רק קדוש יהיה גדל פר"ע חובת גברא כי רבה הכלל הוא יום
 כפורים ממש יהיה להם כל הימים אשר הם חיים על האדמה, מורא שמים יהיה חופף
 עליהם וגדול כחה של תפלה במקום ההוא ארץ חפץ, וכבר יש להם תפלות נוראות
 שמתפללים על כל בני הגולה ומפיהם אנו חיים. וכל אחד יתפלל על קרוביו לפי
 צחות לשונו ויתפלל על בנין בית המקדש על קבוץ גליות ושיגאלנו האל יתברך שמו
 גאלה שלמה במהרה בימינו אמן.

וכבר אני עני סדרתי תפלה וסמכתיה בבית תפלותי וצריף היושב בארץ ישראל
 להיות שמח תדיר במצותו התדירה וכל היסורין יקלו בעיניו באהבתו אותה.